

UC torna per migjorn

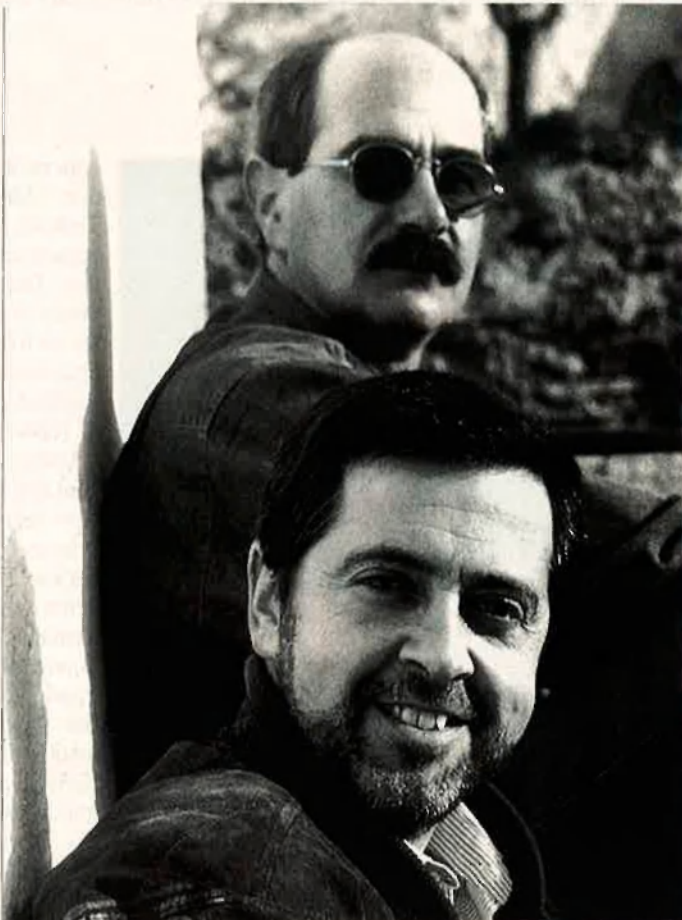
Els eivissencs Joan Murenu i Victorí han decidit de ressuscitar, deu anys després, el grup UC. I ho han fet amb un disc, *Camins de migjorn*, editat per Blau-Discmedi. Una proposta "moderna", però arrelada a la flauta i al tambor, que tornen a sonar en aquest homenatge a Formentera.

Són quarts de vuit d'horabaixet quan en Joan Marí (Joan Murenu) i en Víctor Planells (Victorí) s'asseuen, acolorats, al voltant d'una taula del Bar Centro, a Sant Francesc Xavier, per xerrar una estoneta de la seva tornada i del nou disc: *Camins de migjorn*.

És el 5 d'agost i es troben a Formentera, on comparteixen cartell amb el grup local Spioks i amb els berguedans Brams. Se celebra Santa Maria. La patrona. Se celebra la conquesta catalana del 1235. I en Murenu i en Victorí estan contents, com sempre que vénen a Formentera. Han hagut d'acabar les proves de so abans d'hora perquè la missa és puntual i s'oficia a cinquanta metres escassos de l'escenari.

Fa prop de deu anys decidiren de plegar. Si bé mai no se n'anaren definitivament.

—VICTORI: Hem anat fent coses, molt reduïts a Eivissa i Formentera, que s'allunyaven una mica del projecte d'UC: música moderna, arrelada en la nostra tradició, però també buscant la influència d'altres cultures properes. I això ens estimàvem més de fer-ho al marge d'UC, del qual la gent tenia una idea molt clara. Aquesta segona part és diferent de la primera perquè és molt més de creació que no de recuperació. Una altra diferència és que en aquests anys hem conegut noves formes d'instrumentar, hem entrat en contacte amb altres cultures i, tot això, ho hem incorporat sense desvirtuar la proposta inicial de la flauta i el tambor. La percussió, que abans resultava elemental,

Els crits i les veus d'UC tornen ara per *Camins de migjorn*.

JOAN COSTA

ara és molt més important.

—En quin moment concret sorgeix la idea de tornar-hi?

—JOAN MURENU: Aquí hi ha dues coses: d'un costat, una situació geogràfica més favorable: en Victorí ve a Eivissa cada quinze dies i això ens permet de tenir contacte i poder assajar i treballar, i d'un altre, i sobretot, perquè arriba un moment que, després d'uns quants anys de mirar cap endins, en silenci, tens ganes de sortir cap enfora, especialment perquè, per un seguit de circumstàncies torna a haver-hi un interès

per aquest tipus de música.

—Però UC fora de les Pitiuses sempre ha agradat.

—VICTORI: Sí, a Mallorca se'l senten tant seu com a Eivissa. L'altre dia cantàrem a Ses Voltes, hi havia prop de quatre mil persones, i com vibrava la gent amb els dos eixos del nostre concert: reivindicació nacional i reivindicació ecològica. Només t'he de dir que ens varen obligar a sortir set vegades. Al Principat i a Mallorca tenim un caire menys folk i més d'aportació musical dins el conjunt de Catalunya.

—No ha canviat tant, llavors, la funció d'UC.

—VICTORI: UC ja tenia un sentit de recuperació de llengua, de cultura i de poble, d'una identitat emmarcada dins el context de Catalunya. I així com han anat passant els anys, ens trobam que els atemptats ecològics continuen i la recuperació cultural és més greu que abans. Dubtam que això vagi per bon camí i som clarament crítics perquè, a més, la gent està desmobilitzada. Torna a tenir sentit dir que ens fotran Ses Salines, com a símbol... però real.

—Camins de migjorn, és un punt d'arribada o de partida?

—VICTORI: És un punt de partida que hauria pogut sortir fa dotze anys.

—Amb cançons com "Sense tu" o "Paràbola de la barca i de l'amor"?

—JOAN MURENU: Saps què passa? Eivissa és una illa, i sempre hem volgut fer cançons de la pagesia, però hi havia una certa tradició, al segle XIX, de cançó marinera, amb acordió, i ho hem volgut incloure. I no és que siguin antigues, però no les havíem tocades mai.

—Per què Camins de migjorn?

—VICTORI: El camí de migjorn passa per Formentera.

—Hi ha moltes referències a l'illa en el disc, per què?

—VICTORI: En aquest disc, especialment, hem volgut fer un homenatge a Formentera, perquè ens l'estimam. A més, la resposta de la gent en aquesta illa sempre ha estat impressionant.

I ho va ser, certament.

Joan Marí